

113
A

MAGYAR LABDARUGÓK SZÖVETSÉGE

❧ ❧ 1910. ÉVI ❧ ❧

JELENTÉSE

A M. L. SZ. X-ik évi rendes
közgyűlésére (1911. febr. 25.)

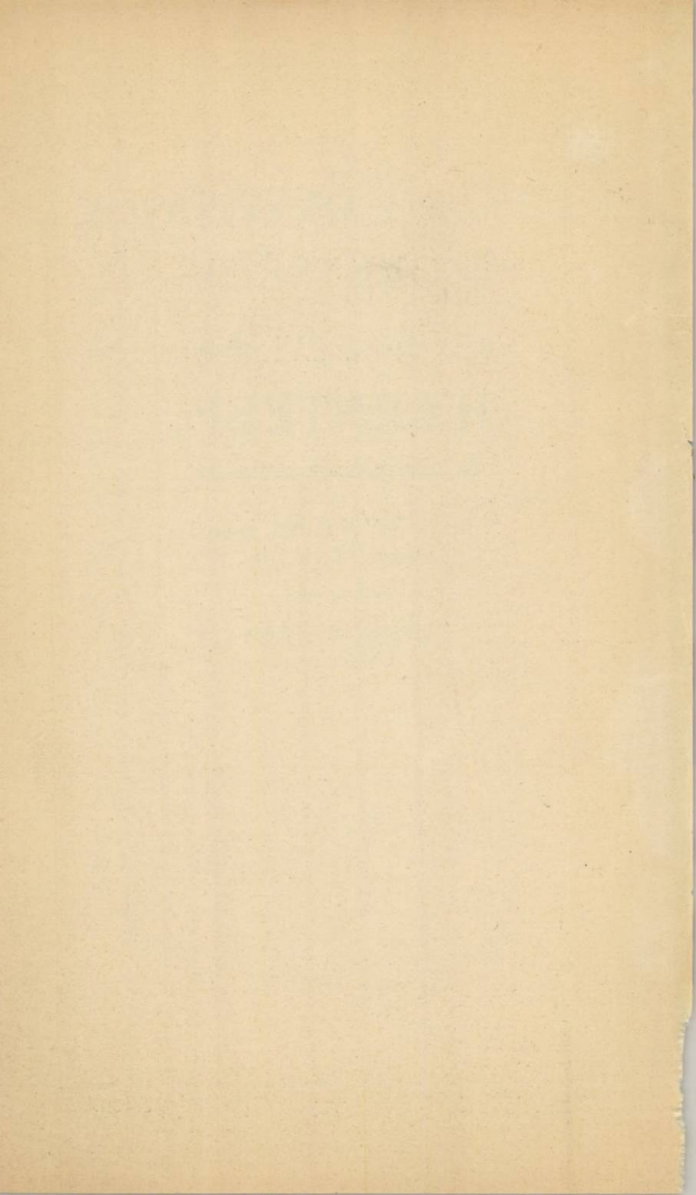
szerkesztette

SUGÁR ISTVÁN

szöv. titkár.

Garai Mór és Fia könyvnyomdája Budapesten.

**A Magyar Labdarugók Szövetsége
tiszteletbeli tagjai :**

Apponyi Albert gróf

Banovits Kajetán

Bárczy István dr.

Brüll Alfréd

isseni Iszer Károly

Kárpáti Béla

Múzsza Gyula.

Örökös tiszteletbeli kapitánya :

Stobbe Ferenc.

Hivatalos helyiség Budapest, VIII., Rákóczi-ut 9. sz.
Hivatalos órák hétköznaponként este 7—8 óráig.
Telefon 174—22.

A Magyar Labdarugók Szövetsége tiszttikara:

Elnök : betöltetlen.

Kárpáti Béla
társelnök
(IX., Ferenc-körut 41.)

Bognár Elek dr. *Friedrich Nándor*
Oprée Rezső
alelnökök

Főtitkár : betöltetlen.

<i>Sugár István</i> titkár (VIII., József-körut 31/b.)	<i>Minder Frigyes</i> pénztáros (VI., Király-utca 92.)
--	--

<i>Missuray Ágoston</i> ellenőr	<i>Minder Frigyes</i> szövetségi kapitány
------------------------------------	--

<i>Langfelder Ferenc</i>	<i>Vadász Dezső</i>
--------------------------	---------------------

Weszter Gusztáv
számvizsgálók.

Szeitler Károly
jegyző.

A Magyar Labdarugók Szövetsége 1910. évi igazgató-tanácsa:

Balogh Hugó (FTC)	Lucius Károly (BTC)
Csányi József dr. (33FC)	Malaky Mihály (FTC)
Dobák Emil dr. (MAC)	Malecky Román (BTC)
Dömény Lajos dr. (VAC)	Olgyay István dr. (MAC)
Farkas István (URAK)	Schneider Béla (ILSz)
Fehéry Ákos (BAK)	Schwarcz Jenő (UTE)
Grünhut Géza (ETC)	Ifj. Stielly Gyula (BAK)
Hajós Henrik dr. (ETC)	Stobbe Kálmán (NSC)
Hollós József (KTE)	Tibor Lajos (TSE)
Járitz Gyula (FTC)	Vámos Soma (TTC)
Kaffka Samu (KAOE)	Vida Henrik (MTK)
Löwenrosen Charley (TSE)	Zoltány Kálmán (TSE)

A Magyar Labdarugók Szövetsége 1910. évi bizottságai:

Intéző-bizottság:

Oprée Rezső elnök
Sugár István előadó
Balogh Hugó
Dobák Emil dr.
Farkas István.
Malecky Román.

Fegyelmi-bizottság:

Bognár Elek dr. elnök
Sugár István előadó
Csányi József dr.
Járitz Gyula
Olgyay István dr.
Schwarcz Jenő.

Birák bizottsága:

Horváth Ferenc elnök
Fehéry Ákos
Havas Lajos
Langfelder Ferenc
Lucius Károly.

Válogató-bizottság:

Iszer Károly elnök
Minder Frigyes előadó
Kiss Gyula
Löwenrosen Charley
Malaky Mihály
Stobbe Kálmán.

Központi vidéki bizottság:

Friedrich Nándor elnök Bubics József
Ifj. Földessy János előadó László Simon dr.
Moravitz Jenő.

A Magyar Labdarugók Szövetsége kötelékébe tartozó egyesületek.

A fővárosban :

I. osztályu egyletek :

A 33. Football Clubja (fekete-fehér). Footballvezető : Steiner Bertalan, I., Mészáros-utca 15.

Budapest-Csepeli Athletikai Club (kék-fekete). Footballvezető : Grolig Ernő, VII., Izabella-utca 33.

Budapesti Torna Club (piros-fehér). Footballvezető : Dr. Bognár Elek, VII., Stefánia-ut 7.

Ferencvárosi Torna Club (zöld-fehér). Footballvezető : Malaky Mihály, IV., Petőfi-tér 3.

Magyar Athletikai Club (kék-sárga). Footballvezető : Dr. Dobák Emil, III., Margitszigeti sporttelep.

Magyar Testgyakorlók Köre (kék-fehér). Footballvezető : Szüsz Hugó, IV., Károly-körut, Központi városház.

Nemzeti Sport Club (fekete-fehér). Footballvezető : Sugár István, VIII., József-körut 31/b.

Terézvárosi Torna Club (piros-zöld). Footballvezető : Vámos Soma, III., Flórián-u. 7—9., II. 2.

Törekvés Sport Egylet (kék). Footballvezető : Löwenrosen Charley, VIII., József-utca 43.

Ujpesti Torna Egylet (lila-fehér). Footballvezető : Langfelder Ferenc, IX., Rádai-ut 60., III.

II. osztályu egyletek :

Budapesti Egyetemi Athletikai Club (fekete-fehér). Footballvezető : Déri Mihály, VII., Gizella-ut 59. I. 9.

Ferencvárosi Sport Club (zöld-fehér). Footballvezető : Kiss Árpád, VI., Hunyadi-tér 12.

III. ker. Torna és Vivó Egylet (fehér-kék). Footballvezető : Suhajdy István, II., Retek-utca 20.

Kereskedelmi Alkalmazottak O. E. (fehér-kék). Footballvezető : Kaffka Samu, V., Nagykorona-u. 16.

Lithografia Labdarugó Egylet (fehér). Footballvezető : Stevula István, V., Dráva-utca 8.

Műgyetemi Athletikai és Football Club (piros-fekete). Footballvezető : Löbl Sándor, II., Műgyetem.

Posta- és Távirat Tisztv. S. E. (fehér-zöld). Footballvezető : Missuray Agoston, VII., Sajó-utca 5.

Ujpest-Rákospalotai Athletikai Club (kék-fehér). Footballvezető : Farkas István, II., Fő-utca 68. Statisztikai hivatal, Népszámlálási osztály.

Vivó és Athletikai Club (kék-fehér). Footballvezető : Déri Andor, VII., Király-utca 105.

III. osztályu egyletek :

Erzsébetfalvai T. C. (lila-zöld). Footballvezető : Löwenberger Gyula, Erzsébetfalva, Olea r. t.

Erzsébetvárosi S. C. (bordóvörös). Footballvezető : Gerő Ferenc, VII., Dohány-utca 34.

Fővárosi Ifjak Athletikai Köre (vörös-sárga-kék). Footballvezető : Vörös Kálmán, VIII., Mátyás-tér 14., Liedl-kávéház.

Fővárosi Testedzők Köre (zöld-fehér). Footballvezető : Sámuel Ferenc, VI., Frangepán-utca 8—10.

Gutenberg Torna Club (fekete-fehér). Footballvezető : Fáber Rezső, VI., Rózsa-utca 73.

Józsefvárosi Athletikai Club (piros-kék). Footballvezető : Sándor Ignác, VIII., Magdolna-u 42., II. 14.

Megyeri Sport Club (piros-fekete). Footballvezető : Furlán János, Ujpest, Farkas-vendéglő, Klauzál-utca és Mező-utca sarok.

Óbudai Torna Egylet (kék-fehér) Footballvezető : Szóka István, V., Hold-utca 4., Postatakarékpénztár.

Postatakarékpénztári T. S. (rózsaszín-fekete). Foot-

ballvezető : Vámos Soma, V., Hold-utca 4., Posta-takarékpénztár.

Testvériség Sport Egylet (fehér-zöld). Footballvezető : Reipricht Antal, Budapest, István-telek, MÁV. műhely.

IV. osztályu egyletek :

Budai Testgyakorlók Köre (rózsaszín-fekete). Footballvezető : Kubicsek Károly, VI., Aradi-utca 8., Globus-nyomda.

Budai Műkedvelők és Testgyakorlók Köre. Footballvezető : Kopper Ferenc, I, Hadnagy-u., Maradavendéglő.

Kéve Sport Egylet (zöld-sárga). Footballvezető : Wellisch Imre, VI., Izabella-utca 44.

Kispesti Athletikai Club (piros-fekete). Footballvezető : Krausz Jenő, Kispest, Községháza.

MÁV. Gépgyári Sportkör (piros-kék). Footballvezető : Szatmáry István, X., Kőbányai-ut 21.

Ujpesti Testedzők Köre. Footballvezető : Bodner Károly, IV., Egyetem-utca 14.

Osztályon kívüli egyletek :

Budapest-Kőbányai Torna Egyesület (piros-fekete). Footballvezető : Hollós József, Budapest, X., Kőbánya.

Egyetértés Sport Club (piros-fehér). Footballvezető : Neumann Ernő, IX., Ernő-utca 17., II. 26.

Ferencvárosi Labdarugó Ifjak Sport Egyesülete. Footballvezető : Zsigmondy János, IX., Gyep-u. 40.

Ifjusági Labdarugók Szövetsége. Képviseli : Horváth János, VI., Lovag-utca 13.

Magyar Uszó Egyesület (sárga-fehér). Footballvezető : Herczog Ede, VI., Csengery-utca 62/b.

Sportkedvelők Köre (barna-fehér). Footballvezető : Kunstädter Andor, IV., Párisi-utca 1.

A vidéken :

Aradi Athletikai Club. Ifj. Boros Károly, Arad, Kerületi Munk. Bizt. Pénzt.

Aradi Sport Club. Bodnár József, Arad, Választó-utca 62.

Aradi Testgyakorlók Köre. Erdélyi Ferenc postatiszt, Arad, Főposta.

Balassagyarmati Sport Egylet. Ott Ödön, Balassagyarmat, Takarékpénztár.

„Bácska“ Szabadkai Athletikai Club. Stametz Dezső, Szabadka, Törvényszék.

Debreczeni Torna Egylet. Moskovitz Béla, Debrecen, Szent Anna-utca 27.

Eperjesi Torna és Vivó Egylet. Dvortsák Győző, Eperjes, Városház.

Győri Waggongyári Egyetértés Torna Osztálya. Bischoff Ferenc, Győr, Homok-utca 7.

Kaposvári Athletikai Club. Szántó Imre, Kaposvár, Kontrássy-utca 3.

Kassai Athletikai Club. Dr. Merényi Ernő, Kassa, Fő-utca 27.

Kassai Munkás Torna Egylet. Horkay Endre, Kassa, Szepsi-ut 19.

Kecskeméti Athletikai Club. Ifj. Szabó Lajos titkár, Kecskemét.

Komáromi Football Club. Höltzl Gyula, Komárom, Városház.

Kolozsvári Athletikai Club. Nagy Géza, Kolozsvár, Egyetem-u. 7.

Kolozsvári Kereskedelmi Akadémiai Sportkör. Kuntner Róbert, Kolozsvár, Kereskedelmi Akadémia.

Kolozsvári Vasutas Sport Club. Bossányi József, Kolozsvár, MÁV. műhely.

Marosvásárhelyi Sport Egylet. Illyés József titkár, Marosvásárhely.

Mateóczi Sport Egyesület. Heumann Jenő, Kés-márk.

Miskolczi Sport Egylet. Radó Sándor, Miskolc, MÁV. üzletvezetőség, IV.

Monori Sport Egylet. Moravitz Jenő, Monor.

Nagyváradai Athletikai Club. Szabó Andor főtitkár, Nagyvárad.

Pozsonyi Torna Egylet. Skála József dr., Pozsonyligeti Sporttelep.

Pozsony - Ujvárosi Labdarugó Egyesület. Tóth János, Pozsony, Jakab bíró-tér 14.

Pécsi Athletikai Club. Rudnyánszky Endre, Pécs, Ferenciek-utca 11., Pécsi Hírlap.

Piskii Vasutas Sport Club. Vasváry János, Piski, MÁV. műhely.

Sátoraljaújhegyi Athletikai Club. Matyi Béla, S.-A.-Újhely, Vármegyeház.

Soproni Football és Athletikai Club. Perényi József, Sopron, Alsólöveg-utca 41.

Soproni Venus Football Club. Dulits Sándor, Sopron, Vármegyeház.

Szabadkai Sport Egylet. Frank Andor, Szabadka.

Szegedi Athletikai Club. Tarján Oszkár, Szeged, MÁV. üzletvezetőség.

Székesfehérvári Torna Club. Boóri Szentpétery József, Székesfehérvár, Megyeház-utca 13.

Szombathelyi Sport Egylet. Horváth Gyula titkár, Szombathely.

Temesvári Athletikai Club. Trinksz Rezső titkár, Temesvár, Temes-Béga.

A fővárosban van 41

A vidéken . . . 33

Összesen 74 tagegyesület.

Engedély adatott a felvételre jelentkező Tatabányai Sport Club-bal és Pozsonyi Athletikai Club-bal való mérkőzésre.

Tisztelt Közgyűlés!

Mozgalmas sportéletünkben szünetlenül rohannak tova az események. A szakadatlan, lázas munka, a folyvást megújuló izgalmak közepette bámulatos gyorsasággal peregnek le a napok és szinte észrevétlenül róják ki az esztendőt.

A mai nappal ismét elszállott egy esztendő szövetségünk fölött, sorrendben immár a tizedik. Ma ismét egy határköhöz értünk, egy eseményhez, amely az első decennium történetét zárja le mögöttünk és amely csekély megállásra biztat, hogy visszapillantunk a megtett utra. A sportműködésnek végcéllal soha el nem határolható utjain immár tíz esztendeje haladunk előre becsülettel, a magunk erejéből és sikerekben dus, maradandó eredményekben gazdag pályafutás az, amelyre visszatekinthetünk.

A mai nappal lejár a mi megbízatásunk is és számot kell adnunk a t. Közgyűlésnek, hogy miképen éltünk azzal a hatalommal, melyet az összesség bizalma a labdarugó-sport egyetemes érdekeinek megóvása és a

tovafejlődés feltételeinek biztosítása céljából adott kezeinkre a tizedik esztendő időtartamára.

Működésünk sohasem zárkózott el a nyilvánosság elől, másrészt tagjainknak érdeklődése a szövetség ügyei iránt mindenkor annyira élénk volt, hogy a t. Közgyűlés csaknem közvetlenül ismeri az elmúlt esztendő történetét; ugyanezért feladatunk jelen beszámolónk keretében csupán az lehet, hogy egy röviden összefoglaló pillantást vessünk a multa és annak fontosabb eseményeit a t. Közgyűlés emlékezetében megújítva, tiszta képet nyujtsunk a történetekről, valamint szövetségünk jelenlegi helyzetéről.

*

A footballsportnak egész Európaszerte folyvást tartó terjeszkedése és egyre növekvő jelentősége kettős irányba tereli minden nemzeti szövetség tevékenységét. Nemcsak saját országának határain belül kell a leg-tökéletesebb rendet biztosítania a footballsport hatalmas méreteiben, hanem a külföldi társszövetségekkel fennálló, ugynevezett nemzetközi viszonylatok rendezése tekintetében is nagyfontosságú feladatokat kell kötelességül ismernie.

Ama emlékezetes amsterdami kongresszus óta, mely nemzeti önállóságunknak teljes felismerése mellett a Magyar Labdarugók Szövetségét, mint saját nemzete sportjának legfőbb őrét az 1907. évben önálló tagként vette fel a Federation Internationale de Football Association (Nemzetközi Labdarugó

Szövetség) kebelébe, szövetségünk állandóan jelentős szerepet vitt a nemzetek közötti viszonylatok rendezésére irányuló nagy munkában. Az 1908. évi wieni kongresszuson állásfoglalásaink már tekintélyes súlyjal estek a mérlegbe, ott volt képviselőnk az ugyanezen év folyamán Bruxellesben megtartott rendkívüli kongresszuson, az 1909. év pünkösdjén pedig tudvalevőleg székesfővárosunkban láttuk vendégül kongresszusra az összes külföldi társszövetségek képviselőit.

De aminek keresztülvitelében a budapesti kongresszus alkalmával megkötötte kezeinket az, hogy nemcsak kongresszusi tagok, hanem vendéglátó házigazdák is voltunk, akik nem akarták előreláthatólag erősen vitás természetű kérdések felszínre vetésével a kongresszust sima lefolyásától eltéríteni, — annak megoldásához az elmúlt esztendőben annál serényebben és erélyesebben láttunk hozzá. Ezen mozgalmunk képezi nemzetközi viszonylatokban az év legnevezetesebb eseményét.

Minden érdeklődő sportsmann, bármily távol álljon is a labdarugósport hivatalos intézésétől, sajnálattal tapasztalja, hogy nemzetközi mérkőzéseinkben már esztendők óta sajnosan nélkülözzük első és legkedvesebb tanítómestereinknek, az angol amatőröknek vendégszereplését, valamint a cseh labdarugók játékát, akik pedig az angol amatőrök után mindig legszivesebben látott vendégeink és sportbeli tudásra nézve is legkiválóbb ellenfeleink voltak.

Az is szinte a köztudatba ment már át,

hogy ezen állapotot a nemzetközi szövetség szabályaiban lefektetett amaz alapelv vonta maga után, mely szerint a nemzetközi szövetség minden államból csak egy szövetséget ismer el tagjául, még pedig azt, amelyik az illető országban a labdarugósport legmagasabb fórumát alkotja és a fölött minden tekintetben a felügyeletet gyakorolja. Mérkőzéseket pedig egymás között csakis oly egyesületek játszhatnak, amelyek a nemzetközi szövetség által elismert nemzeti szövetségek kebelébe tartoznak.

Egyes országok sajátos viszonyai azonban e szabály alkalmazása folytán rendkívül ferde és az egyetemes footbalsportra nézve merőben káros helyzetet teremtettek, amely különös hátrányokkal érinti a mi nemzetközi viszonylatainkat.

Igy Angliában az amatőr és professionista játékosokat magában egyesítő szövetség, a Football Association Lmtd. idővel a teljesen a nagyon elhatalmasodott professzionizmus befolyása alá került, aminek természetes következménye lett, hogy a vérbeli amatőr klubok e szövetségből kivonultak és megalakították Amateur Football Association elnevezés alatt a saját külön szövetségüket. Ámde ezt az amatőr szövetséget a nemzetközi szövetség el nem ismerte és hasonló sorsra jutott a Cesky Svaz Footballovy is, mely nem volt hajlandó dicső multjának és hagyományainak fölláldozásával az Öesterreichischer Fussball Verband kebelébe olvadni. Hozzájuk csatlakozott a francia Union Sportive Federation des Sport Athletiques, mely inkább kilépett

a FIFA-ból, mintsem az angol amatőrökkel birt összeköttetéseit feláldozta volna. Helyére a FIFA felvette tagjai sorába Franciaországból a Comité Interfédéralt.

E helyzet szanálása, főképen a football-sport ideáljaiként álló angol amatőrök, valamint cseh barátaink visszanyerése volt azon régen sóvárgott cél, melynek elérésére akcióba léptünk.

Első sorban is a FIFA végrehajtó-bizottságához fordultunk és kérelmeztük, hogy alapszabályainak 12. §-a alapján engedtessek meg az angol AFA, a cseh CSF és a francia USFCA egyleteivel való játék ideiglenesen addig, míg az 1910. évi milánói rendes kongresszusnak alkalmá lesz ez ügyekben véglegesen határozni. A végrehajtó-bizottság kérelmünk teljesítését az „egy ország, egy szövetség” elvére való hivatkozással megtagadta.

E határozatot súlyos sérelemnek kellett tekintenünk. Súlyos sérelemnek azért, mert az „egy ország, egy szövetség” elvéhez a sport egységes vezetése érdekében mi is mindenkor határozottan ragaszkodtunk, de másrészt meg vagyunk győződve arról, hogy ezen alapelv épségben tartása mellett is megoldhatók mindazon kérdések, amelyeket a végrehajtó-bizottsághoz benyújtott kérelmünk érintett.

Az elvi megoldáshoz lett volna az első lépés a nevezett szövetségekkel való játéknak az engedélyezése, mert amint minden békekötést fegyverszünet előz meg, ép ugy ezen szövetségek ügyeinek rendezése is csak

akkor biztathat reménnyel, ha az ellenségeskedésnek még a látszatát is elkerüljük. A végrehajtó-bizottság mereven elutasító álláspontja azonban ezen látszatnak csak újabb tápot adott.

Ily helyzetben kényszerítve voltunk arra, hogy Európa összes szövetségei elé vigyük ezt az ügyet. Álláspontunknak tüzetes kifejtésével terjedelmes memorandumot szerkesztettünk, amelyet francia, angol és német nyelvű fordításokban megküldöttünk a külföldi társszövetségeknek, a sportkorifeusoknak és az egész európai sportsajtónak.

A FIFA végrehajtó-bizottsága határozatának felülbírálásához 1910. évi március hó első felére Majna melletti Frankfurtba rendkívüli kongresszus összehívását szorgalmaztuk.

A széleskörű mozgalom teljes előkészítéséhez azonban a tervbe vett rendkívüli kongresszusig az idő már kevésnek mutatkozott és így célszerűbbnek véltük, hogy a döntést az 1910. év pünkösdjén Milanóba összehívott rendes évi közgyűlésnek tartsuk fön, mely elé három indítványt terjesztettünk. Indítványaink lényegileg a következők voltak: 1. Engedtessek meg a játék az AFA, a CSF és az USFSA egyleteivel. 2. Hivassanak fel az osztrák és francia tagszövetségek, hogy igyekezzenek végleges megegyezésre jutni a CSF, illetve USFSA-val. 3. Adassék minden állam szövetségének a kongresszuson két szavazati jog, mely két képviselő által is gyakorolható. — A képviseleti jogoknak ez utóbbi indítvány szellemében lehetővé vált

megosztása által reméltük a viszályok megoldását elősegíteni.

Javaslataink az általános sportbékét célozták, de a milánói kongresszus nem hozott azoknak kielégítést. A FA. teljes mértékben latba vetve indítványaink ellen közismert nagy befolyását, előre szervezett többséggel vonult be a kongresszusra, ami indítványaink sikerének megghiúsulását jelentette. A harmadik magyar indítvány azonban intencióiban teljesen diadalra jutott, amennyiben a kongresszus az egyes államok által birt szavazati jogok számát ötre emelte fel, ami a cél érdekében még indítványunknál is kedvezőbb.

De ha mozgalmunk nem is vezetett közvetlen, gyors eredményre, az egész sportközvélemény elismerte annak igazságát, helyénvalóságát és jótékony hatását. Mr. Wall, a FA. titkára nyomban a kongresszuson tett igen biztató kijelentéseket az AFA és a FA. egymáshoz való közeledéséről, — a kongresszuson kimondott szavazatgyarapodás pedig a legalkalmasabb módja annak, hogy a több szövetséggel bíró országokban a jogfelosztás alapján a konfliktus megoldassék.

Ha pedig ez tényleg megvalósul, akkor mi elértük célunkat. Szolgálatot tettünk az egyetemes footballsportnak s szolgálatot a nemzetközi szövetségnek, mely rátérhet az eddig állandó napirenden volt közjogi kérdések helyett a komoly alkotó munkára.

E mozgalomról tett jelentés kapcsán elis-

meréssel kell megemlékeznünk az ennek szervezésére kiküldött bizottságról, melynek tagjai voltak Friedrich Nándor elnökle alatt Balogh Hugó, Lázár József, Malecky Román, Oprée Rezső és ifj. Stielly Gyula; — továbbá Kárpáti Béla társelnökünk és Friedrich Nándor alelnökünkről, kik Milanóban szövetségünk képviselőjét látták el és végül köszönettel tartozunk Jolland Arthur és Palotai Kovács Károly uraknak, akik a memorandum sajátos nehéz szövegének angol és francia nyelvre való szakszerű átültetését nekünk szívessegből teljesítették.

A tényleges sportolás terén a szokásos cseh mérkőzésektől való kényszerített távolmaradás dacára is, szövetségünk válogatott csapata rendkívül erősen volt foglalkoztatva és az elmúlt esztendőben játszott 6. reprezentatív mérkőzés eredménye a legjobb világitásban tünteti föl labdarugó sportunk színvonalát.

Kétszer mérkőztünk az osztrák válogatott csapattal s habár a tavasszal Wienben 2:1 arányban vereséget szenvedtünk, az őszi revanche mérkőzésen Budapesten aratott 3:0 arányu fölényes győzelmével fényesen kiköszörülte csapatunk ezt a csorbát.

A tavaszi cseh-magyar mérkőzés helyett az olasz nemzet válogatottjait láttuk vendégül először fővárosunkban. Ez a mérkőzés újszerűségével nagy vonzerőt gyakorolt közönségünkre, habár az olasz csapat ekkor alig mutatkozott méltó ellenfélnek és a mieink 6:1 arányu könnyü győzelmet arattak, aminek magyarázata főképpen abban található,

hogy az olasz bajnokcsapat éppen a mérkőzés idejében büntetés alatt állván, annak tagjait az olasz szövetség reprezentatív csapata válogatásánál mellőzte.

Jelentőség dolgában azonban messze ki-magaslik az összes eddigi szövetségi mérkőzések fölött válogatott csapatunknak az 1910 évi december hó 29-től 1911 évi január hó 10-ig Páris—Milanó és Zürichben végzett külföldi túrája. Ez volt az első eset, hogy válogatottjaink a monarchia határain kívül szerepeltek és mindazon jelenségek, melyek szereplésüket kísérték, valóban külön fejezetet érdemelnek a magyar labdarugósport történetében.

Hatalmas és oly fényes sikerü erőpróbája volt csapatunk e túrája a sport iránt ma már a társadalom minden rétegében élő óriási érdeklődésnek és szeretetnek, aminőt talán magunk sem mertünk remélni. — A pályaudvaron Muzsa Gyula orsz. képviselő óriási tömeg kendőlobogtatása közben bucsuztatja az utnak induló magyar fiukat, — a magyar határon a Pozsonyi Torna Egyesület, élén dr. Dobrovitz Mátyás kir. tanácsos, nemzetiszinü selyemzászlót nyújt nekik utravalóul. Idehaza a lapok villamos transzparensekkel hirdetik az eredményt az esti órákban izgatottan várakozó tömegnek, mely üdvörléssel értesül a győzelemről és leverten távozik az elvesztett mérkőzés hírére, — hogy azután ismét oly lelkes fogadtatásban részesítse a hazaérkezőket, amelyben elvész dr. Sümegi Vilmos üdvözlő szava.

Idehaza az ország szive csügg a fiukon,

azalatt ők végzik sikerrel külföldön magasztos hivatásukat: „utat építeni nemzetek szívéhez“. A magyar csapat e külföldi túrája oly sokat használt a magyar nemzeti önállóság kidomborításának, ami — úgy véljük — ily határozottan és egyszerűen semmi más móddal nem lett volna elérhető. Párisban óriási plakátok hirdetik a „Francais—Hungary“ mérkőzést, — az olaszok valósággal tüntetnek mellettünk szívélyességükkel és Svájcban is találnak alkalmat csapatunk kísérei, hogy helyreigazítsanak egy súlyos közjogi tévedést.

A mérkőzések sportbeli eredménye is teljes kielégítést hozott igényeinknek. A francia válogatottak ellen győzött csapatunk 3 : 0, az olasz válogatottak ellen 1 : 0 arányban, míg a svájciak ellen ezuttal 2 : 0 arányban vesztesek maradtunk; — de ha tekintetbe vesszük, hogy csapatunk 10 napig tartó fárasztó utazás után, szokatlan kemény hidegben és hóval, jéggel borított alkalmatlan talajon mérte össze erejét a svájciakkal, úgy e körülmények remélni engedik, hogy az 1911 évre Budapestre lekötött svájci-magyar mérkőzés korrigálni fogja ezt az egyébként legkevesebbé sem szégyenletes vereséget is.

Nemzeti szineinknek zászlóhordozói: Biró Gyula, Borbás Gáspár dr., Bródy Sándor, Feldmann Gyula, Károly Jenő, Kóródy Károly, Kürschner Izidor, Révész Béla, Schlosser Imre, Sipos Jenő, Székány Géza, Szendrő Oszkár, Takács Dániel, Weinber János, Weisz Ferenc voltak ez alkalommal, kiket Minder

Frigyes szöv. kapitány gondos felügyelete alatt Kárpáti Béla társelnökünk és Bognár Elek dr. alelnök vezettek a külföldi utra.

Szövetségünk diszközgyűlése a játékosokat, valamint Minder Frigyes szöv. kapitányt és Friedrich Nándor alelnököt, ki a sok nemzeti dicsőséget hozó túra csaknem egyedüli létrehozója volt, a szövetség nagy ezüst emlékérmével ajándékozta meg.

Ha való az a társadalmi felfogás, hogy minden nemzet kulturális fejlettségének egyik fokmérője a sportbeli érettsége, úgy válogatott csapatunk szereplése az elmúlt esztendőben magyar hazánknak csak dicsőséget és elismerést hozott.

E külföldi sikereink fokozott erővel terelik rá a közfigyelmet az 1912. évi stockholmi olimpiára és az új szövetségi év egyik legfontosabb hivatása lesz, hogy labdarugócsapatunknak az olimpiádon való részvételét föltétlenül biztosítsa.

Mielőtt a nemzetközi összeköttetésekről szóló beszámolóunkat befejeznők, itt kell megemlítenünk azt is, hogy kegyeletből néh. Wágner Rudolf, a magyar és osztrák közönség eme elhunyt kedvenc játékosának emléke iránt, az Oesterreichischer Fussball Verband-al tárgyalásokat folytatunk egy „Wágner-emlékserleg“ alapítása iránt. Az eddigi dispositiók szerint az emlékserleg azon szövetségnek végleges tulajdonába menne át, amely a legközelebb egymásután következő hat magyar-osztrák mérkőzésen több győzelmet arat. Eldöntetlenség esetén hetedik mérkőzés tartandó. A két szövetség közös költségen

készített el a serleget és a győzteseknek járó érmeket. E serleg mérkőzések feltételei ezidőszerint állanak végleges megerősítés előtt.

* * *

Áttérve jelentésünk ama részére, mely a szorosán vett hazai viszonylatokra vonatkozik, legelső sorban is azt az örvendetes ténymegállapítást kell tennünk, hogy labdarugósportunk csorbitatlan egységben, a legmegnyugtatóbb módon halad előre megszabott medrében. Szinte bámulatos az a készség, melylyel tagjaink felismerik az egységes vezetés üdvösségét és ebből a megértésből folyik részükről a szövetségi érdekek azon feltétlen tisztelete és támogatása, mely első sorban teszi munkánkat eredményessé és gyümölcsözővé.

Tíz esztendő nem nagy idő egy sporttestület életében, de a fentt említett tényezők nekünk már az első decennium végeztével érezni engedték szövetségünk hatalmas és tekintélyes voltát, valamint az ennek folytán rendelkezésünkre álló ama nagy alkotó erőt, amely a megalapozás szilárd munkája után még csak most lesz hivatva valójában dolgozni és teremteni.

Fennállásunk 10 éves évfordulóját jubiláris ünnepségekkel kívántuk megörökíteni, melyen a hála, az elismerés és a kegyelet megnyilvánulásaival adóztunk azoknak, kik a tíz esztendő munkájából maradandó értékkel vették ki részüket.

E diszközgyűlés szövetségünk tiszteletbeli

tagjai sorába választotta Kárpáti Béla urat, köztiszteletben és szeretetben álló társelnökünket, aki részese volt az alapítás munkájának és a teljes tiz esztendőn át munkálkodott lankadatlan buzgalommal és szeretettel szövetségünk elnökségében ügyünk sikerén.

Hasonlóképen tiszteletbeli tagokká avatta a diszközgyűlés dr. Bárczy István urat, Budapest székesfőváros polgármesterét, valamint Muzsa Gyula orsz. képviselő urat, akinek nevéhez az amsterdami kongresszuson elért sikerünk fűződik és végül Brüll Alfréd urat, a Magyar Testgyakorlók Köre elnökét, mindnyájukat hálás elismeréséül azon kiváló és önzetlen támogatás és pártfogásnak, amelylyel a magyar labdarugás és a MLSz ügyének előmozdításához hozzájárulni kegyesek voltak.

Kárpáti Béla, Iszer Károly és Horváth Ferenc uraknak, mint a szövetség alapítóinak márvány emléktáblát nyújtott át a diszközgyűlés; első tanítómestereink közül pedig Stobbe Ferencnek, a labdarugás öreg „Mister“-jének arcképét tanácstermünkben leleplezte, míg Ray Ferencnek emlékérmét küldött jelenlegi tartózkodási helyére, Sydneyba. A tiz esztendő folyamán értékesen működő elnökségi tagjainak és tisztviselőinek, valamint a többi érdemeseknek a szövetség ezüst tisztelet-jelvényét nyújtotta át a diszközgyűlés.

A kegyelet érzésében koszorúztuk meg néhai Németh Andornak, szövetségünk elhunyt főtitkárának és néhai Berán József, volt szövetségi játékosunknak sirjait.

Rendkívül jól esett magyar társszövetségeink részéről ama kitüntető figyelem, hogy jubiláris ünnepségeinkre kivétel nélkül elküldötték képviselőiket és elismeréssel adóztak sikereink fölött. Különösen ki kell azonban emelnünk ama körülményt, hogy diszközgyűlésünkön az Oesterreichischer Fussball Verband hivatalos kiküldöttei is részt vettek és az osztrák társszövetség eme figyelme ssége csak közvetlenebbé és erősebbé tette azt az őszinte baráti viszonyt, melyet egymással eddig is fönntartottunk.

Szövetségünknek mindenkor kedves kötelessége lesz, hogy adandó alkalommal e sok szívélyességet viszonzozza; — amit egyébként eddig sem mulasztottunk el és képviselve voltunk a MOTESz, BTC, Pózsonyi TE és Soproni AFC jubiláris ünnepségein.

Az egyre szaporodó bajnoki és egyéb vándordíj mérkőzések az elmúlt esztendőben is igen erősen foglalkoztatták egyesületeinket.

A budapesti kerületi 1909—910. évi I-ső osztályu bajnokságát a Ferencvárosi Torna Club csapata nyerte meg, a II-od osztályu bajnokságban a 33-as Football Club lett a győztes, míg a III-ad osztályu bajnokságban a Budapesti Labdarugó Ifjak Egyesülete ragadta magához az elsőséget. Győzelmeikért az eddigi bajnoki érmek helyett az általunk újonnan készítettett bajnoki plaketteket nyerték jutalmul.

A vidéki kerületek bajnoki mérkőzéseiről, mint a vidék ügyeiről általában a központi

vidéki bizottság külön jelentésben számol be a t. Közgyűlésnek.

A kerületi bajnokok egymás közötti küzdelméből a Győri Egyetértés Torna Osztálya került ki győztesként, mint legjobb vidéki csapat és joga lett volna a Ferencvárosi Torna Clubbal erejét egy döntő mérkőzésben összemérni az országos bajnokságért; e küzdelemtől azonban visszalépett és így a Ferencvárosi Torna Club nyerte el a „Magyarország labdarugó bajnokcsapata az 1909—1910. évre“ büszke címet.

A Győri Egyetértés T. O.-nak eme visszalépése ismét élesen helyezte előtérbe az országos bajnokságért való döntőmérkőzés eltörlésének kérdését. E kérdést régebben vetette már felszínre azon tapasztalat, hogy a végleges vidéki győztes játékereje az eddig már megtartott döntőmérkőzések lefolyásából megállapíthatólag egyelőre még egyáltalán nem éri el a fővárosi kerület I. osztályu bajnokcsapatának képességét és így e mérkőzéseknek sportbeli értékük ezidőszereint még nincs. Másrészt az ország bajnokságának egyetlen mérkőzéstől való függővé tétele a díj nagyságával és értékével szemben sportszerűnek sem mutatkozik, főképpen ha tekintetbe vesszük, hogy a főváros bajnokcsapata mindenkor egy föltétlenül igen erős tavaszi idény fáradalmai által megviselve, esetleg ezáltal formájában jelentékenyen visszavetve kénytelen fölvenni a nagyfontosságú küzdelmet a vidék legjobb csapatával, amelynek viszont módjában áll csapatát külön e mérkőzésre gondosan előkészíteni.

Mielőtt azonban a vidék érdekeit is érintő e kérdésben véglegesen döntöttünk volna, szükségesnek tartottuk megismerni e tekintetben vidéki tagegyleteink álláspontját is és ezért a kérdést a vidéki egyleteink között ugyancsak mai napra összehívott értekezletnek megbírálása alá terjesztettük.

Első ízben küzdöttek csapataink az elmúlt évben a Magyar Kupa örökös vándordíjért és annak első védelmét a BTC ellen küzdött döntőmérkőzés győzelme alapján a Magyar Testgyakorlók Köre csapata szerezte meg magának. — E döntőmérkőzés a tavaszi mérkőzések nagy halmozottsága következtében csak június hó utolsó vasárnapján, tehát a tavaszi idénynek már csak a nyári szünetbe meghosszabbított részén kerülhetett volna lejátszásra és ezért mind a sportszerűség szempontjainak, mind pedig a vándordíjalap anyagi érdekeinek megóvása céljából a döntőmérkőzés lejátszását az őszre halasztottuk.

A vándordíj alapja javára megindított országos gyűjtés eredménye még csak most kerül leszámolás alá, de örömmel jelenthetjük, hogy főképpen e mérkőzések jövedelmi részesedéseiből a Magyar Kupa vándordíj alapja már is 2146 korona 71 fillérre emelkedett és e serény gyarapodás, valamint az országos gyűjtés várható eredményessége remélni engedik, hogy az e mérkőzésekre kiírt klasszikus szép díjazás mielőbb kiadható lesz.

A Corinthián vándordíjat a Ferencvárosi Torna Club ismét megtartotta birtokában,

legyőzván a döntőmérkőzésben a Budapesti Torna Clubot. — Régen érzett hiányt pótoló szövetségünk a Corinthián díjmérkőzések terén azáltal, hogy kiosztotta ez évben visszamenőleg az összes eddigi győztesek részére is az Istók János magyar szobrászművész által mintázott pompás kivitelű Corinthián plaketteket, melyek eddig a vándordíjalap anyagi erőforrásainak gyengesége folytán nem voltak elkészíthetők.

Tény ugyan, hogy ez évben is csupán a szövetségi pénztár által adott 1000 koronán fölüli kölcsön felhasználása tette lehetővé a díjak beszerzését, ámde a valóban művészi értékű díjazás szemmeláthatólag fokozta az ezen vándordíjért való versenyzési kedvet, aminek kedvező eredményeképpen a vándordíj-alap is több jövedelemhez jutván, képes volt a szövetségi pénztár által nyújtott kölcsönt ezidőszereint már teljesen visszafizetni és alapos reményt táplálhatunk e vándordíjnak anyagiakban is bekövetkező megerősödése iránt, mert eleddig éppen ebben szenvedett szükségét.

A Corinthián-plakettek egy ezüst példányát márványba foglalva tiszteletből megküldöttük a vándordíjat alapító Corinthián FC-nak és megemlékezésünkért köszönetüket a közgyűlésükből hozzánk intézett ama levelük fejezte ki, melyen a magyar sport sok kedves ismerősének névalírását találhattuk meg.

Az Ujpesti Torna Egyesület által korán elhunyt footballintézőjének, néhai Ladányi Dezsőnek emlékére alapított ezüstserleg vándor-

dordijért szintén ez évben vetélkedtek először csapataink és annak első védését a Ferencvárosi Torna Club szerezte meg magának, a Nemzeti Sport Club fölött kivívott győzelmével. E vándordij a rövid egy esztendő alatt is tekintélyes jelentőségre tett szert, aminek ékes bizonyága az, hogy a folyó évben újból kiiratván, érte való vetélkedését 25 egyesületünk jelentette be, közöttük valamennyi első osztályu egyesület, sőt néhányan a vidékről is.

Ugyancsak az Ujpesti Torna Egyesület irt ki vándordijat ez évben tagegyesületeink ifjusági csapatai részére is. Mi régóta érezzük szükségességét annak, hogy az egészséges fejlődés érdekében az ifjusági csapatokat rendszeres dijmérközésekben foglalkoztassuk, ámde a sokféle teendő közepette a megoldáshoz mindedig elegendő időnk nem volt, annál szivesebben láttuk tehát az Ujpesti TE kezdeményező tevékenységét. E díjért folyó küzdelmüket a tavasszal fejezik be ifjusági csapataink.

Mindkét vándordij megatapításáért e helyütt is elismerésünket és köszönetünket nyilvánítjuk az Ujpesti Torna Egyesületnek, mely e tevékenységével míg egyrészt a kegyelet ápolásának adta szép példáját, másrészt tanuságot tett arról is, hogy a sportbeli feladatokat nemcsak felismerni, de erős kézzel megvalósítani is képes.

Legujabban a Budapest-Csepeli Athletikai Klub rendezésében eldöntésre kerülő „Sacelláry-serleg“ tervbe vett kiírásának vesszük hírét.

Az 1910—11. évi bajnoki küzdelemre a székesfővárosból 42 nevezés érkezett, melybe beszámíttatik Erzsébetfalva, Csepel és Kispeszt, melyek saját kérelmükre a budapesti kerülethez csatoltattak. A nevezések e nagy száma elkerülhetetlenné tette a IV-ik bajnoki osztály felállítását és a nevező egyesületek a következőképpen csoportosítottak:

I. osztályban	.	10
II.	„	. 10
III.	„	. 11
IV.	„	. 11
Összesen		42 egyesület.

Utóbb 5 egyesület visszalépése folytán a IV. osztályu egyesületek száma lepadt és így 37 egyesület vette fel a bajnokságért való küzdelmet.

Egyleteinknek a bajnoki küzdelemre való eme tömeges jelentkezése arra indította intéző-bizottságunkat, hogy a résztvevőknek a bajnoki mérkőzésekkel való tulterhelését elkerülendő, a bajnokság kettéválasztása és két kerületben, nevezetesen keleti és nyugati kerületben leendő lebonyolítása iránt terjesszen javaslatot a tanácshoz. Miután azonban a bajnokság ekkor már a régi szabályok szerint kiíratott és arra a nevezések ezen kiírás alapján már megtörténtek és elfogadtattak, így az egyesületek szerzett jogokkal birtak a bajnokságnak a régi rendszerben leendő megrendezése iránt, mely jogaihoz való ragaszkodását több nevező egyesület bejelentvén, az intéző-bizottsági javaslat ke-

resztülvitele e bajnoki évre ez okból már alapján véve lehetetlenné vált. Ilyképpen pedig elesvén e vonatkozó javaslat sürgőssége, intéző-bizottságunk annak érdemben való letárgyalását nem kívánta, hanem a rendkívül nagyfontosságú kérdés teljes előkészítésére és minden oldalról való megvilágítására a tanács egy 7 tagú bizottságot küldött ki, mely a köztudatban lassankint „Kigondoló-bizottság” elnevezés alatt lett ismeretes.

E bizottság feladatául tüzetett ki, hogy javaslatot tegyen azon kérdésben, vajjon a jövő bajnokságnak mily rendszer alapján való megrendezését tartja legcélszerűbbnek? A bizottság javaslatával már el is készült és szintén a bajnoki küzdelmeknek két csoportban való lebonyolítása mellett foglalt állást, de a beosztásra javaslatánál nem a földrajzi fekvést, hanem mindig az előző évi bajnokságban elért helyezéseket tekinti alapul. Mi e javaslat tárgyalásával a most befejezett szövetségi évben már nem foglalkoztunk, egyrészt, mert az csak a legutóbbi időben készült el, másrészt pedig azért, mert a jövő évi bajnokság rendezése már az utánunk következő új tanács feladatát képezvén, nem akartunk e kérdésben állásfoglalásunkkal praejudikálni.

Tagjaink száma az év végével 74, melyből 41 a fővárosra, 33 pedig vidékre esik. Felvettünk az idei évben 19 új tagot s ha ennek dacára a taglétszámban mégis csupán 3 szaporulat (tavaly 71 tagunk volt (mutatkozik, e jelenségnek oka abban keresendő,

hogy töröltünk a tagok sorából több egyletet, amelyek vagy teljesen feloszlottak, vagy football-osztályukat feloszlatták és díjfizetési kötelezettségüknek ismételt felhívás dacára sem tettek eleget.

Kilépés a tagok sorából nem volt, sőt a múlt évben kilépett Pozsonyi Torna Egylet is az idén szövetségünk kebelébe visszalépett és a külföldi turájára utazó válogatott csapatunknak pozsonyi tartózkodása alkalmával szövetségünkhöz való ragaszkodásáról tett szép tanuságot.

Érdekes jelenség a fővárosban újabban az, hogy előszeretettel kötik egyleteink működésüket a város valamelyik kerületéhez. Így tettek ez évben a Terézvárosi Torna Club, Erzsébetvárosi Sport Club, Józsefvárosi AC, Ferencvárosi Labdarugó Ifjak Sportegylete.

Tisztikarunkat ez évben a mindvégig kitartó lelkes munka jellemezte úgy, hogy lényegesebb személyi változásokról beszámolnunk nem kell.

Oprée Rezső főtitkárunk, ki ily minőségben kifejtett aránylag rövid működésével is az összes érdekelt körök legnagyobb rokonszenvét nyerte meg magának, az évközben magánéletbeli hivatásával járó nagy elfoglaltsága miatt kénytelen volt ugyan e tisztségről lemondani, de személye és szakavatott munkássága nem veszett el számunkra, mert az 1910. november 12-én megtartott rendkívüli közgyűlés őt szövetségünk alelnökévé választotta. Röser A. Edwint ugyanis később sem sikerült megnyernünk arra, hogy a rendes évi közgyűlés választása folytán őt

illető alelnöki tisztséget elfogadja. A főtitkári tisztség újabb betöltését a tanács nem látta szükségesnek és a főtitkári teendők ellátásával a titkárt bízta meg.

Válogatott csapatunk külföldi turájának végeztével Minder Frigyes szövetségi kapitányunk 1911. január havában leköszönt tisztségéről, de ügyeink iránti nagy szereteténél fogva hajlandó volt a kapitányi teendőket e szövetségi év végéig tisztségen kívül szivességből még ellátni s így e tekintetben sem forgott fönn újabb változás szüksége.

Vadász Dezső számvizsgálónk szintén az év utolsó hónapjában volt kénytelen megválni tisztségétől, mert állandó tartózkodásra Bécsbe költözött.

Ügyforgalmunk igen nagy volt, aminek elegendő bizonyása az, hogy az év folyamán eltekintve a számos személyes értekezéstől és tárgyalástól 1356. aktát kellett elintéznünk. Ez szükségessé tette, hogy naponként tartandó hivatalos órákat rendszeresítsünk, melyekben az adminisztráció ellátásával a tisztviselők munkáján kívül előbb két jegyző, majd később egy jegyző és egy állandó hivatalnok foglalkozott.

Egyleti vezetőink értekezéseik színhelyéül lassanként egészen szövetségünk társalgóját szokták meg, itt folynak le a vasárnap bő programjának megállapítására irányuló csaknem összes megbeszélések, minek folytán ide külön telefont kellett bevezettetnünk, sőt a gyakran tapasztalható tulzsufoltság

folytán már előbb-utóbb gondolnunk kell egyébként tágas helyiségeink kibővítésére is.

Szövetségünk anyagi helyzete ez évben is biztos és szilárd volt. Részleteiről a pénztári jelentés tartalmaz felvilágosítást, de az a tekintélyes budget, melylyel dolgozunk, szintén egyik bizonyítéka szövetségi állapotaink fejlettségének.

Működésünknek legfőbb irányító szerve, az igazgató-tanács az elmúlt szövetségi évben 22 ülést tartott. Ülései mindenkor a tanácstagok élénk érdeklődése mellett folytak le s így azokat a határozatképtelenség veszedelme soha sem fenyegette. Működése általában közmegelegedést vont maga után, habár néhány ügy, mint pl. a BAK—Csepeli AK fúziós ügye, a MTK—BTC Kupa döntő mérkőzés és a 33FC egy jogosulatlan játékos körűl felmerült ügyek ugyancsak nehéz feladatok elé állították.

A megfelelő bizottsági előterjesztésekre eszközölt szabálmódosítások közül kiemeljük a következőket:

Az átigazolással együtt megadatik a bajnoki mérkőzésekben való játékjogosultság is azon játékosnak, aki más osztályba vagy más kerületbe tartozó feloszlott egyletből igazoltatott át.

Minden osztály utolsóelőtti helyezettje, ha legalább 10 pontot el nem ér, köteles döntésig játszandó osztályozó mérkőzésre kiállani a következő alsóbb osztály második helyezettjével és a mérkőzés győztese sorozandó a magasabb osztályba.

Bemutató mérkőzésekre feljogosított fővá-

rosi csapat bemutató mérkőzéseit csak a fővárosban és fővárosi csapatokkal játszhatja le.

Délelőtti bajnoki vagy egyéb dijmérkőzésre csakis a III-ad és IV-ed osztályu egyesületek és csakis vasárnapon kötelezhetők.

Egy egyesület sem kötelezhető beleegyezése hiányában arra, hogy bajnoki mérkőzését más egyesületek mérkőzése előtt a jövedelem 25 százalékánál kisebb mérvű részesedés mellett játsza le.

Az I-ső osztályu egyletek bajnoki és nemzetközi mérkőzésein közreműködő határbírák költségei azon esetben, ha legalább is a szóbeli birói vizsgát letették, fejenként 2—2 koronával megtérítendő.

A labdának az autvonalon történt kirugásai miatt nincs joga a bírónak a játék szabályszerű időtartamát meghosszabbítani, kivéve, ha a labda keresésébe idő telik.

Azon játékosnak, ki régi egyletében 6-ik hónapja nem játszott vagy december 1—15. közötti átigazolását kérelmezte, az intéző-bizottság megadhatja a jogot, hogy új egyletének nemzetközi mérkőzésein résztvehessen. Ez az engedély nem gátja annak, hogy a játékos visszatérhessen régi egyletébe. Ha az átigazolást kérő játékos régi anyaegyletének csak egyetlen tavaszi bajnoki mérkőzésen részt vesz, akkor a fent említett engedélyhez régi egyletének írásbeli hozzájárulása is szükséges.

Intéző-bizottságunk 42 ülésben foglalkozott a folyó ügyek, a mérkőzések körül az

egyletek között fölmerült ügyes-bajos kérdések stb. elintézésével.

Az utolsó esztendőben 2105 igazolási kérelmet teljesítettünk, amelynek több mint egynegyed része, összesen 584 volt átigazolás. E számadat azonban korántsem jelenti a látszat szerint ijesztő mérvű játékos vándorlást, mert ezen átigazolások közül 155 játékost az Ifjúsági Labdarugók Szövetsége, másik jelentékeny részt pedig a feloszlott egyletek szolgáltattak.

Nagyon érezhető hiányt vélünk pótolni az igazolt játékosok névsorának egyletenként történt összeállítása által. E munka már teljesen készen van, de óvatosságból előbb minden egyletnek saját játékosai névsorát megküldjük és az esetleges reklamációk után tartjuk célszerűnek a teljes névsor könyv alakban való közreadását. Ugy hisszük, hogy egyleteinknek csak örömet és könnyebbiséget fog okozni e névsor megjelenése, nekünk pedig határozott, biztos alapot szolgáltat az igazolások további nyilvántartásához.

Bíró-bizottságunknak 21 ülése volt, melyekben különösen a bírójelöltek vizsgáztatásán szorgoskodott. Játékbiráink száma ez évben rendkívül jelentékeny szaporulatot ért el, aminek jótékony hatása el nem maradhat. Az ilyképpen lényegesen kibővült birói névjegyzéket jelentésünkhöz csatoljuk.

Rendkívüli jelentőséggel bír sportviszonyainkban azon mozgalom, melyet a Sporthírlap kezdeményezésére játékbiráink a Magyar Footballbirák Testületének megalakítása iránt indítottak. Több értekezleten keresztül meg-

állapították az alakítandó testület alapszabálytervezetét és a testületnek szövetségünkhöz való viszonyát egyezményileg óhajtván szabályozni, kérték, hogy az egyezmény tárgyalására küldjük ki képviselőinket. Mi a kérdés megvitatására a dolog természete szerint illetékes szakbizottságunkat, a bírák bizottságát delegáltuk, amely a birótestület képviselőivel tárgyalván, leszűrődött véleményeként azon javaslatot terjesztette tanácsunk elé, hogy a birótestületet szövetségünk saját kebelén belül — mint új szervet — maga alakítsa meg, mert habár a birótestület megalkotása kívánatosnak és előnyösnek mutatkozik is, de arra oly jogok és feladatok hármanak, melyeket a szövetség az ügy érdekében saját hatásköréből ki nem adhat.

Mi nem tartottuk sem helyesnek, sem illdomosnak azt, hogy működésünk legutolsó fázisaiban egy ily rendkívüli fontosságú kérdésben döntőleg állást foglaljunk és ezért az utánunk következő új tanácsnak hagyjuk azon kérdés elbírálását, hogy vajjon a szövetség kebelében, mint új szervet, óhajtja-e megalkotni a birótestületet, — vagy elegendőnek tartja-e egy külön alapszabályokkal működő birótestülethez való viszonyát egyezményes uton szabályozni.

Fegyelmi bizottságunkat 26 ülésben legfőként az egyes játékosok által elkövetett fegyelemsértések foglalkoztatták. Az év elején gyakran volt szükség erős büntetésekre, az esztendő második felében azonban jelentékenyen javult a helyzet és a csapatainkban uralkodó fegyellemmel és sportszerű viselke-

déssel teljes mértékben meg lehetünk elégedve.

Válogató-bizottságunk a fölmerülő szükséghez képest tartotta üléseit. Mi sem természetesebb, mint az, hogy az elismert szakemberekből álló bizottság a legjobb tudásához képest teljesítette működését és hogy határozatai ennek dacára sem tudták mindenkor megnyerni a közhangulat tetszését, ezt a footballsport óriási népszerűsége és az ennek folytán jelentkező rendkívül sokféle szempont közepette nem is csodálhatjuk.

* * *

Tisztelt közgyűlés!

A fentiekben számoltunk be az elmúlt esztendő nevezetesebb eseményeiről, mozzanatairól és a t. közgyűlés tagjai illetékesek annak elbírálására, hogy méltók voltunk-e arra a bizalomra, mely szövetségünk ügyeinek vezetését reánk ruházta. Hisszük azonban, hogy egy esztendei működésünkben kivetni valót aligha találnak és ebben a tudatban, a hiven teljesített kötelesség megnyugtató érzésével válunk meg tisztségeinktől.

Midőn tehát még egyszer megköszönjük a t. közgyűlésnek az irántunk tanusított kitüntető bizalmat, megtisztelő megbízatásainkat ezennel a t. Közgyűlés újabbi rendelkezésére bocsátjuk s kérjük, hogy részünkre a felmentvényt megadni méltóztassék.

Budapest, 1911. február hó 25.

Az 1910. évi igazgató-tanács nevében

Sugár István s. k.
titkár.

A MLSz központi vidéki bizottságának 1910. évi működéséről szóló jelentés.

I. A vidéki bizottság működése.

A vidéki bizottság a múlt évben maga elé tűzött feladatait csaknem minden részében keresztülvitte vagy előkészítette.

Adminisztratív téren a bizottság legfontosabb ténykedése abban nyilvánult meg, hogy most már véglegesen átvéve a bírák bizottságától a *biróküldést*, e feladatát sikeresen meg is oldotta; mert eltekintve a kezdet okozta nehézségektől, a kiküldött bírák mindig közmegelégedésre teljesítették funkciójukat. A jövő év van hivatva ez intézményt tökéletesíteni.

A bírák túlkövetelése a költségek tekintetében arra indították a bizottságot, hogy a *maximálisapidíjat és utiköltséget* maga állapítsa meg. E felfogása általános helyesléssel találkozván, megalkotta a *napidíjtáblázatot*, mely már ősszel alkalmazást is nyert.

Ezzel kapcsolatban kezdeményezőleg lépett fel oly irányban, hogy a féláru vagy szabadjeggyel rendelkező tisztviselők a *football birói vizsgálatot tegyék le*, hogy ezáltal olcsóbbá tegye a fővárosi bírák lehozatását a vidéki egyesületekre.

De a nyomasztó birói költségeken volt módjában a bizottságának ez évben már *anyagilag is segíteni*. A közgyűlés ugyanis *Malecky* Román indítványára a vidéki egyesületek felsegélyezésére 1000 koronát szavazott meg; amelyből a bizottság arányosan juttatott minden egyesületnek.

A bizottság igyekezett a vidéki egyesületeket minden ténykedésükben támogatni, kívánságaikat a lehetőség szerint a magáévá tette; indítványakkal foglalkozott és azok alapján sokszor a tanácshoz is tett felterjesztést, ha szükségesnek látta.

Azonban a bizottság a közvetlen érintkezésből azt a nézetét merítette, hogy a vidéki kerületekben szükséges egy oly szerv felállítása, mely a kerület minden érdekét, óhaját, kívánságát

ismerve, a bizottságnak és a szövetségnek ezeket a kívánságokat minden elfogultság nélkül tolmácsolhassa, sőt tolmácsolni köteles legyen.

Ez a szerv lesz minden kerületnek egy-egy szövetségi képviselője, akiket a szövetség tanácsa a kerület vezetőférfiai közül választ egy évi időtartamra, a kerületi képviselőrendszer 1911. évben lép életbe.

A bizottság hathatós tevékenységet fejtett ki a *kerületi bajnokságok* pontos lebonyolítása tekintetében és örömmel tapasztalta, hogy a sport-szerűség mindenhol emelkedőben van, — bár még sok a javítani való.

A mindinkább fokozódó játékkedv azután arra indította a bizottságot, hogy foglalkozzék a II. klasszisu csapatok részére létesítendő *szövetségi díj* eszméjével. A szövetségi év végén már meg is alkotta a szövetségi díjmérkőzések szabályzatát, amely már az 1911. évben teljesíteni fogja hivatását a vidéken — a csapatnevelés és tartaléknevelés terén. Az első eset lesz különben Magyarországon, hogy az első klasszisu csapatok II. csapatai a másodklasszisu csapatokkal együtt fognak szerepelni.

A vidéki csapatok legmagasabb jellegű mérkőzéseit, a *területközi bajnoki mérkőzéseket* a bizottság ez évben már hat bajnokcsapat között bonyolította le, de az utolsó fordulóból győztesen kikerült *Győri Egyetértés* visszavonulása a a budapesti bajnok, a FTC elől azt az általános véleményt szülte a sportkörökben, hogy azok a mérkőzések még koraiak és egyelőre elhagyandók. Ezzel a kérdéssel a bizottság az 1911. évben fog foglalkozni, még pedig a vidéki egyesületek meghallgatásával.

A bizottság működése kiterjedt végül ez évben is a vidéki egyesületek megnyerésére a szövetségi eszmének és ez évben is a szövetségbe való belépésre birt nyolc egyesületet, akikhez kilencediknek a szövetségbe visszalépett Pozsonyi Torna-Egyesület csatlakozik. A nyolc újonnan belépett egyesület: a Balassagyarmati SpE, Kecskeméti AC, Szombathelyi SE, Miskolci SpE, Debreceni TE, Aradi Waggongyári SpE, Temes-

vári AC, Pécsi AC. Különösen azért mondható sikeresnek a tagszaporulat, mert nemcsak névleges, hanem sportbeli és erkölcsi su'llyal bíró régi egyesületek léptek be a szövetségbe. A bizottság két évi működése alatt összesen 17 egyesülettel szaporodott a szöv. vidéki tagjainak száma.

Ezzel szemben a tanács a pestvidéki kerület négy hatalmas egyesületét, illetve székhelyüket: Csepelt, Erzsébetfalvát és Kispestet a fővárosi kerülethez csatolta, ami örvendetes jele ezen helységek sportbeli fejlődésének, hiszen még mind a négy a vidéki bizottság ösztönzésére lépett a szövetség tagjai közé.

Törölt a bizottság a tagok sorából öt nem működő egyesületet, úgy hogy a vidéki egyesületek mai létszáma 34.

Örömmel jelentheti még a bizottság azt is, hogy *fegyelmi* tekintetben a vidéki játékosok ellen kifogás egyáltalában nem merült fel.

II. Tagegyesületeink működése.

a) A *bajnokságban*. Az 1910—11. évre kiírt bajnokságban résztvesz 25 egyesület,

még pedig:	nyugatiban	4
	keletiben	3
	északiban	7
	déliiben	5
	pestvidékiben	3
	dunántuliban	3
	összesen	25,

míg az 1909—10. évi bajnokságban csak 23 egyesület vett részt,

még pedig:	nyugatiban	5
	keletiben	3
	északiban	5
	déliiben	4
	pestvidékiben	3
	dunántuliban	3
	összesen	23,

a haladás tehát a tavalyihoz képest csak két egyesület, de tekintve azt, hogy a tavaly résztvevő egyesületek közül a Pozsonyi TE, Piskii VSC, Aradi Postások, Fiumei AC, az Erzsébetfalvai AC és Kispesti AC, az idén nem vesznek részt, a szaporodás nyolcat tesz ki.

Tekintettel arra, hogy az egyesületek folyton szaporodnak, reményünk van arra, hogy még nagyobb növekedés fog a résztvevők számában beállani és a jövő évben már új kerületet (a középmagyarszágit) is felállíthatjuk.

A bajnokságok győztesei 1909—10. évben a következő egyesületek lettek: a nyugati kerületben: a *Győri Egyetértés TO*, a keleti kerületben: a *Kolozsvári Keresk. Ak. SpK*, az északi kerületben: a *Kassai AC*, a déli kerületben: az *Aradi AC*. a pestvidéki kerületben: az *Erzsébetfalvai TC*, a dunántuli kerületben: a *Kapasoári AC*. A legélénkebb volt a küzdelem az északi, a leglanyhább a nyugati kerületben. Öröndetes a leggyengébb kerületnek, az északinak állandó fejlődése.

Az egyes kerületekben ismét buzgó és agilis támogatókra, munkatársakra talált a bizottság. Merényi Ernő, Kuntner Róbert, Perényi József, Preisinger Béla, ifj. Vas Gusztáv, Stámetz Dezső, Erdélyi Árpád, Martiny László, Ott Ödön, Bischof Ferenc, Moravitz Jenő, Rudnyánszky Endre, Szentpétery József szakértelme nagyon megkönnyítette a bizottság feladatát és az ő nem csekély munkájukról a bizottság csak elismeréssel emlékezhetik meg.

b) A *kerületközi mérkőzések*. A hat kerület bajnokcsapata a következő sorsolásban mérkőzött egymás ellen.

Május 21. *Arad*: Aradi AC (dél)—Kol. Ker. Ak. Sportkör (kelet) 2:0.

Május 28. *Kassa*: Kassai AC (észak)—Erzsf. TC (pestvidék) 3:1.

Május 28. *Győr*: Győri Egyetértés (nyugat) ellen Kaposv. AC (dunántul) visszalépett.

Az első mérkőzésből győztesként kikerült há-

rom csapatot június hó 4. és 5-én a MLSz látta vendégül.

I. nap. Győri ETO győz Aradi AC ellen 2:0.

II. „ Győri ETO győz Kassai AC ellen 1:0.

Ennek alapján a küzdelemből a *Győri Egyetértés* került ki, mint legjobb vidéki csapat és joga lett volna június hó 12-én a Ferencvárosi Torna Clubbal mérkőzni az országos bajnokságért. A Győri Egyetértés azonban visszalépett a küzdelemtől s így a Ferencvárosi TC küzdelem nélkül jutott az országos bajnoki címhez.

A jövő év feladata lesz megvizsgálni, vajjon a Győri Egyetértés lemondásának lesz-e a jövőre kiható jelentősége oly kintetben, hogy az országos bajnoki címért való küzdelem fővárosi bajnok és a vidéki legjobb között egyelőre beszüntessék.

c) *Egyesületeink a vándordijakban.* Vidéki egyesületeink mindinkább íudatára jönnek a gyakori, érdekes mérkőzések hasznosságának és mindtöbbször látjuk őket a harcvonalban.

Igy pl. az 1910—11-i Magyar Kupára 6, (tavaly is 6), a Corinthián-dijra 3, (tavaly 2), a Pozsonyi díjra 5, (tavaly 4), a Soproni díjra 2, (tavaly 3) nevezést adtak le egyesületeink, tehát a tavalyi 15 nevezéssel szemben 16-ot.

A Kolozsvári Ker. Ak. SpK e mellett ismét megrendezte a husvétii serlegmérkőzést, ezuttal helyes érzékkel teljesen a *vidéknek* ajándékozván a szép serleget, amely így a *Kassai Athletikai Club* ki-váló csapatának birtokába jutott

Örömmel jelentjük továbbá, hogy ismét új vándordíj kiírását tervezi egy vidéki egyesületünk, a *Kassai AC*, mely a páratlanul szép Rakóczi serlegét indítja meg a mérkőzéseket.

d) *Nemzetközi mérkőzések.*

Fokozódóan jelentős működését fejtettek ki a vidéki egyesületek a *nemzetközi viszonylatok* felvétele tekintetében is. Természetesen a külföldi határhoz közeleső kerületek keresték leginkább az érintkezést a külfölddel. Különösen a *Pozsonyi Torneegylet* fejtett ki ebben a tekintetben hatásos

működést, ki a bécsi sportkörökkel állandó összeköttetésben állott. Kivüle a nyugati kerületben a *Győri Egyetértés* és a *Soproni Football és Athletikai Club* mérkőzött gyakrabban külföldi, bécsi és gráci csapatokkal, még pedig legtöbbször sikeresen. A Győri ETO Grácban is visszaadta a látogatást a GAC-nak. Természetesen a *Szombathelyi Sportegylet* sem hagyta kihasználatlanul a Wienhez való közelséget és a közönség méltányolta az egyesület kitűnő programjait.

Az északi kerületben a Kassai Athletikai Club ez évben is kereste az összeköttetést a lengyel egyletekkel, sőt lehet azt mondani, az eddigig még fokozta is, amennyiben többször vendégszerepelt Lembergben és Krakkóban, még pedig teljes sikerrel.

A keleti kerületben a Kolozsvári Keresk. Ak. Sportkör vendégül látta a bukaresti válogatott csapatot s fölényes győzelmére méltán büszke lehet nemcsak Kolozsvár sportközönsége, hanem az egész országé is.

A jövőben kívánatos lenne, ha minden vidéki egyesületünk keresné az összeköttetést a külföld jobb egyesületeivel. A fővárosi nagyobb egyesületek helyesen tennék, ha a husvéti és pünkösdi nagy attrakciókat egy-egy napra átengednék a vidéki egyesületeknek — aminek nevelő hatása rendkívül jótékony volna a vidéki sportra.

III. A bizottság legközelebbi feladata.

A bizottság a jövőben követendő vidéki politika megállapítására értekezletet hív egybe febr. 25-ére; egyuttal ezt az értekezletet vándorgyűlések (kongresszusok) alakjában rendszeresíteni óhajtja. Itt beszéltetnének és vitatattánának meg a vidéki egyletek óhajtásai.

Életbelépteti a biz. a szövetségi képviselő-rendszert. Még 1911. év tavaszán kiírja minden kerületben a szövetségi díjat és a küzdelemre felhívja a szövetségén kívüli egyleteket is.

A bajnokságban új kerületet állít fel. (Középmagyarországit). Az országos bajnokságért folyó

mérkőzéseket redukálja a „legjobb vidéki csapat“ címért folyó mérkőzésekre. A győztes magasabb értékű díjazásban részesülne.

Indítványt tesz a kerületi válogatott csapatoknak egymás közti és fővárosi (I., II., III. és IV. osztályu) válogatottak elleni mérkőzéseinek megindítására.

A féláru menetjegy-igazolvány engedélyezése iránt deputációt indítványoz a tanácsnak.

Indítványt tesz a vidék részére megszavazandó segély iránt.

Ifj. Földessy János
előadó.

A Magyar Labdarúgók Szövetsége által képesített játékbírák hivatalos névsora.

III. fokon képesítettek:

N É V	Egylet	L A K Á S
Füzesséry Á. dr. ✓	MUE	VI., Szondy-u. 33.
Fehéry Ákos ✓	BAK	Csepel, Tölténygyár
Grolig Ernő ✓	BAK	VII., Izabella-u. 33.
Hajós Alfréd	BTC	VI., Teréz-körút 37.
Hajós József ✓	FTC	V., Bank-utca 7.
Havas Lajos ✓	BAK	VII., Csengery-u. 24.
Herczog Ede ✓	MUE	VI., „62/b.
Horváth Ferenc ✓	FTC	IX., Üllői-ut 119.
Iszer Károly	BTC	IV., Egyetem-u. 1.
Izsó László	BTC	VIII., Német-u. 25.
Kiss Gyula ✓	33FC	VII., Hernád-u. 24.
Langfelder Ferenc	UTE	VII., Király-u. 1.
Luczius Károly	BTC	VII., Kazinczy-u. 19.
Minder Frigyes	BTC	VI., Király-u. 92.
Ordódy Béla ✓	FTC	Mezőtelegd Máv.
Schubert M. F. ✓	MUE	VI., Izabella-u. 96.
Speidl Zoltán dr. ✓	BEAC	VIII., Kerepesi-ut 5.
Stobbe Ferenc ✓	Rambler	IV., Kálvin-tér 5.
Szűsz Hugó ✓	MTK	V., Rottenbil.-u. 6/a
Vámos Soma ✓	TTC	III., Flórián-u. 7—9.
Yolland B. Artur	MAC	VII., Izsó-u. 7.

II. fokon képesítettek:

Aschner Jakab	UTE	Pécs
Bakó Gyula	MAC	Serajevo
Benedek Aladár	FTC	II., Almássy-tér 8.
Bognár Elek dr.	BTC	VII., Stefánia-ut 7.
Bottka (Pick) P. S.	BAK	II., Margit-körút 50/52.
Balassa Jenő	VAC	V., Váci-ut 20.
Benedict Jenő dr.	MTK	Szövetség-u. 30/a.
Chemez Rezső	Vasutas S. C.	Kolozsvár
Czapek Ödön	PTE	Pozsony
Farkas István	URAK	II., Oszlop-u. 7.

N É V	Egylet	L A K Á S
Ifj. Földessy János	MAC	VI., Gyár-utca 1.
Friedmann Lajos	MUE	VII., Dob-u. 106.
Friedmann Mór	TTC	VI., Király-u. 24.
Friedrich István	MAFC	Mátyásföld
Goldscheider M.	MTK	Nagydiófa-u. 24.
Harsády József	Postás	IV., Főposta
Horn K. Lajos	FTC	Halom-utca 1.
Horváth János	NSC	VI., Lovag-u. 13.
Kazár Emil	MAC	II., Keresk. minist.
Koltay József	Postás	VI., Hunyady-tér 7.
Kiss Menyhért	33FC	VII., Hernád-u. 24.
Koncz Rudolf	KAC	Kolozsvár
Kondor Aladár	BAK	Kisvárdá
Kuntner Róbert	KKASE	Kolozsvár
László Simon dr.	33FC	VI., Rózsa-u. 64.
Lauber Dezső	MAC	VIII., Szentkirályi-u. 22.
Leitner László	PTE	Pozsony
Lévai Jenő	—	V., Zrinyi-u. 2.
Löwenrosen Károly	TSE	VIII., József-u. 43.
Malaky Mihály	FTC	IV., Petőfi-tér 3.
Nagy Ferenc	FTC	XI., Ferenc-u. 32.
Neuwelt Emil	FTC	VIII., Práter-u. 20/b.
Orbán Pál	—	Trencsén
Pajthényi Béla	MAFC	II., Iskola-u. 28.
Pobuda Tivadar	FTC	IX., Ráday-u. 56.
Procskó Mihály	FTC	IX., Bokréta-u. 23.
Puskás István	ESC	VIII., Szentkirályi-u. 4.
Salgó Jenő	UTE	Ujpest, Lőrincz-u. 49.
Sámuel Ferenc	Föv. TK	VI., Frangepán-u. 8—10.
Schaár Izidor	MTK	IX., Ferenc-körut 43.
ifj. Schneider J.	FTC	IX., Ráday-u. 49.
Scheidl Károly	—	VI., Albrecht-lakt.
Schubert Ernő	MTK	VI., Izabella-u. 96.
Schwarcz Jenő	UTE	Ujpest, Árpád-u. 73.
Serény Gy. János	HVC	VII., Bethlen-u. 9.
Simon László	—	X., Szabóky-u. 36.
Spitz Dezső	33FC	X., Kende-u. 14.
Sugár István	NSC	VIII., József-körut 31/b.
Szathmáry János	AAC	Arad

N É V	Egylet	L A K Á S
Szombathy Imre	UTE	Ujpest, Attila-u. 62.
Szűsz Jenő dr.	—	Trencsén
Szvatek Ede	PTE	Pozsony
Vadász Dezső	SKK	Wien
Vasady Desző	PTE	Pozsony
Vida Henrik	MTK	VI., Mozsár-u. 9.
Weisz Jenő	MTK	VI., Andrássy-ut 86.
Zambelly Károly	Bácska	Szabadka
Zuber Ferenc	MAC	I. Csaba-u. 12.
Zoltán Béla	NSC	VI., Szondy-u. 92.
Zsemlye Lajos	PULE	Pozsony

I. fokon képesítettek :

Barta Kálmán	—	VII., Amazon-u. 6—8.
Biró Sándor	BAK	VII., Izabella-u. 83.
Boros Ödön	NSC	VII., Hernád-u. 45.
Bossányi József	KVSC	Kolozsvár
Bleuer Emil	BEAC	VII., Váci-körut 55
Budai Károly	Postatak.	V., Váci-körut 58.
Dombováry Ödön	TAC	Temesvár
Dörflinger Gyula	UTE	Ujpest, Ősz-u. 101.
Erdélyi Árpád	MSE	Miskolc
Fillkorn Lajos	TSE	X., Máv. telep
Fonyó József	MTK	IV., Ferenciek-t. 3.
Fuchs János	MTK	Győr, Bach-malom
Geiszler Jenő	MTK	Körmend
Gerő Ferenc	ESC	VII., Dohány-u. 34.
Gerlich János	URAK	Ujpest, Mező-u.
Haász Dezső	DTE	Debrecen
Harangi Gyula	SAC	Sátoraljaujhely
Kenyeri Rezső	MAFC	VII., Hársfa-u. 36.
Kisfaludy Árpád	BTC	*V. Alkotmány-u. 14.
Koch Lajos	TTC	VI., Teréz-körut 4.
Kriszt Lajos	URAK	Ujpest, István-tér
Mihályi Géza	TSE	V., Mária Valéria-u. 12.
Molnár György	BEAC	VII., Rottenbiller-u. 54.
Moravetz Jenő	MSE	Monor
Neumann Emil	Egy. SC	VII., Dembinszky-u. 33.

N É V	Egylet	L A K Á S
Onody József	MVE	V., Hold-utca 6.
Palócz Mátyás	NSC	VI., Szondy-u. 42/b.
Paulin János	III., TVE	III., Lajos-u. 79.
Reichard Ottó	MAFC	I., Kruspér-u. 57.
Rohonyi Ede dr.	NSC	VII., Alsó erdősor 20.
Rossmann Ferenc	TSE	X., Bánya-u. 11.
Schasek Ödön	BTC	VIII., Röck Szilárd-u. 20.
Schreiner Károly	TSE	X., Füzér-u. 54.
Sikos Géza	UTE	Ujpest, Perc-u. 2.
Simon Lajos	BTC	VII., Rózsa-u. 12.
Sternfeld Gyula	BAK	Csepel, tölténygyár
Szabó Andor	NAC	Nagyvárad
Szeitler Károly	FTC	IX., Gyep-u. 46.
Szemere Ernő	UTE	Ujpest, József-u. 9.
Székely Aladár	NSC	VIII., Alföldi-u. 3/a.
Szóka István	OTE	V., Hold-utca 6.
Taffel Miksa	FTC	VIII., Fhg. Sándor-u. 21.
Tözsér Béla	OTE	III., Vörösvári-u. 115
Turi Jenő	Postás	VII., Elemér-u. 40.
Ujvári Ödön	BTC	VI., gr. Zichy Jenő-u. 37.
Vadnay Géza	BAK	Csepel, tölténygyár
Varga Nándor	MTK	VI., Gyár-u. 27.
Wellisch Imre	Kéve	VI., Izabella-u. 44/a
Zsoldos Andor	VAC	VI., Rózsa-u. 52.

